

עפ"ג 17878/07/14 - מדינת ישראל נגד זיאד טאהא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17878-07-14 מדינת ישראל נ' טאהא(אסיר)
עפ"ג 50871-06-14 טאהא(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני:

כב' השופט אמנון כהן, שופט בכיר

כב' השופט עודד שחם

כב' השופט משה הכהן

המערערת

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נ ג ד

המשיב

זיאד טאהא

ע"י ב"כ עו"ד עודד הכהן

פסק דין

בפנינו שני ערעורים שהדיון בהם אוחד.

בעפ"ג 17878-07-14 ערערה המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום (להלן: המדינה).

בעפ"ג 50871-06-14 ערער זיאד טאהא מסאלחה על אותו גזר דין (להלן: זיאד).

המדובר בערעור על גזר דינה של כב' השופטת חנה מרים לומפ, אשר הרשיעה את זיאד בתשע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בעבירה של שבועת שקר, בעבירה של זיוף, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, בשתי עבירות של הדחה בחקירה ובשלוש עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

בית המשפט קמא הטיל על המערער מאסר לתקופה של ארבעה-עשר חודש, שניים-עשר חודשי מאסר על תנאי על עבירות מרמה, שישה חודשי מאסר על תנאי על עבירות עוון, וכן חייבו לפצות מתלוננת אחת בסך של 5,000 ₪ ומתלונן נוסף בסך של 10,000 ₪.

כאמור, ערעור המדינה מופנה כנגד קולת העונש ואילו ערעורו של זיאד מופנה כלפי חומרת העונש.

זיאד הנו עו"ד, אשר במסגרת עיסוקו בעריכת דין, טיפל בעניינים שונים עבור מספר לקוחות ובמועדים שונים ובהזדמנויות שונות קיבל במרמה או ניסה לקבל במרמה מהמתלוננים או מחברות כרטיסי האשראי שלהם סכומי כסף באמצעות חיוב כרטיסי האשראי של המתלוננים, או באמצעות שימוש בפרטי כרטיסי האשראי בדרך של "עסקה במסמך חסר"

כהגדרתה בסעיף 9 לחוק כרטיסי חיוב, וזאת ללא ידיעת המתלוננים וחברות האשראי או הסכמתם ומתוך כוונה לגנוב את סכומי הכסף האלו.

המדובר בשישה אישומים שונים, אשר פורטו בהרחבה בגזר דינו של בית המשפט קמא ואין צורך לחזור עליהם.

בא-כוחו של זיאד טען, כי בית המשפט קמא לא העניק משקל ראוי להמלצת שירות המבחן לפיה יש מקום להטיל על זיאד מאסר שירוצה בעבודות שירות, וכי לא התייחס להודאתו ולנסיבותיו האישיות. בנוסף, ציין ב"כ של זיאד, כי מדובר בסכומים של כ-40,000 ₪ אשר הוחזרו למתלוננים וכי זיאד הוצא לצמיתות משורות עורכי הדין.

מאידך, טענה המדינה, כי בית המשפט קמא גזר את עונשו של זיאד שלא בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכי התעלם מחומרתן של העבירות.

נראה לנו, כי ערעור המדינה בדיון יסודו.

לטעמנו, היה על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מששת האישומים בהם הורשע זיאד, וזאת גם בשים לב לעובדה כי מדובר במתלוננים שונים ובמועדים שונים.

בסעיף 29 לגזר דינו, בעת הדיון במתחם העונש ההולם, קבע בית המשפט קמא כי "הערך המוגן בעבירות המרמה הוא הגנה על קניינו של אדם והאוטונומיה שלו להחליט מה יעשה בנכסיו".

מאידך, לא מצא בית המשפט קמא לנכון להתייחס לערכים חברתיים נוספים שנפגעו בעבירות של שבועת שקר, שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה. לא למותר לציין, כי מדובר בפגיעה בשלטון החוק, במיוחד כאשר עבירות אלה מבוצעות על ידי עו"ד.

כאמור, ביקשה המדינה מבית המשפט קמא לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מששת האישומים.

כך, לדוגמא, לגבי האישומים 1 ו-6 ביקשה המדינה לקבוע מתחם עונש שינוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות נע בין 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

גם אם נלך לשיטתו של בית המשפט קמא, לא מצאנו כי קיימים נימוקים ראויים המצדיקים הטלת עונש שעומד על גבול הרף התחתון של המתחם אותו קבע בית המפט קמא.

אין צורך לחזור על פסיקת בית המשפט העליון, המצביעה על החומרה המיוחדת שיש לראות במעשיו של עו"ד המועל באמונם של לקוחות אשר שכרו את שירות כעו"ד, ובכך יש לא רק משום הכתמת שמו של עורך הדין, אלא גם את שמו

הטוב של ציבור שלם העושה מלאכתו נאמנה, הואיל ונשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הוא האמון שהציבור נותן בו. התנהגות מן הסוג בה חטא זיאד עלולה לערער אמון זה מן היסוד (ראה ע"פ 7090/06 פרידמן נ' מדינת ישראל מיום 16.10.07).

אין צריך לחזור ולומר, כי תסקיר שירות המבחן הנו בגדר המלצה בלבד וכי על בית המשפט לערוך את האיזון בין האינטרסים הנוגדים בבואו לגזור את דינו של זיאד.

הואיל ואין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין בהליך זה, אנו מקבלים את ערעור המדינה ומעמידים את עונש המאסר על 20 חודש.

יתר חלקי גזר הדין יישארו בתוקפם.

יצוין, כי גזר דינו המקורי של זיאד עוכב לנוכח הודעות הערעור, אך לבקשת בא-כוחו, בשלב מאוחר יותר, בוטל עיכוב המאסר. בא-כוחו של זיאד ביקש כי עיכוב המאסר יחל מהיום בו נעצר זיאד בגין תיק אחר, אך המדינה התנגדה לכך וטענה כי לא ניתן להחיל החלטה זו באופן רטרואקטיבי.

נראה לנו, כי עמדת המדינה נכונה במובן זה, שבסופו של יום, מ-20 חודשי המאסר שהוטלו על זיאד ינוכו רק הימים בהם היה זיאד עצור בגין תיק זה.

יש לשלוח העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ה, 15 ינואר 2015, במעמד הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה יועד הכהן,
שופט

אמנון כהן, שופט
בכיר